

[Ove Hansen.]

byggere, får nu yderligere 7 købstæder, nemlig dem med mellem 3 000 og 4 000 indbyggere, adgang til at afgøre for ét år ad gangen, hvilket personfradrag de vil benytte. Det drejer sig om købstæderne Kerteminde, Sæby, Rødby, Neksø, Løgstør, Bogense og Skælskør. Men selv om der nu gives de mindre købstæder, altså dem med under 4 000 indbyggere, adgang til at bestemme personfradragets størrelse, vil jeg så indtrængende som muligt henstille til købstæderne, at man kun, hvor særlige forhold gør sig gældende, anvender det lave personfradrag.

Ændringsforslagene nr. 5, 7, 8 og 9 vedrører aktieselskabsskatten, og jeg skal derfor ikke gøre nogen bemærkninger hertil, idet man jo på dette område kan forvente fremsat et nyt lovforslag.

Ændringsforslag nr. 6 vedrører beboerne på Roskilde adelige Jomfrukloster samt medlemmerne af den reformerte menighed i Fredericia. Disse borgere, der i over 250 år har været fritaget for at svare skat til kommunen, skulle ifølge lovforslaget svare skat fra det nye skatteårs begyndelse den 1. april i år, men for at give dem en rimelig frist har man i udvalget været enig om, at de nye bestemmelser først får virkning fra og med skatteåret 1961-62.

Ændringsforslagene nr. 2 og 4, der er stillet af et mindretal, nemlig venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget, kan vi ikke stemme for. Ændringsforslagene går ud på, at i kommuner, hvor gennemsnitsindtægten pr. skatteyder er under 7 000 kr., skal personfradraget udgøre 3 000 kr. for forsørgere og 1 500 kr. for ikke-forsørgere. I kommuner, hvor gennemsnitsindtægten pr. skatteyder ligger mellem 7 000 kr. og 8 000 kr., skal kommunalbestyrelsen kunne bestemme, hvorvidt personfradraget skal være 3 000 kr. og 1 500 kr. for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere eller 4 000 kr. og 2 500 kr., og endelig for kommuner med en gennemsnitsindtægt pr. skatteyder på over 8 000 kr. skal fradragene kunne være henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr.

Vi finder bestemmelserne i disse ændringsforslag urimelige. Dels synes vi, at man gennemhuller den ensartethed, man har tilstræbt for kommunerne ved at anvende

proportionalbeskatningen, dels mener vi, at et personfradrag på kun 1 500 kr. for ikke-forsørgere vil være ensbetydende med, at personer med mindre indtægter får en uforholdsmæssig høj skat at skulle svare. Vil man i en kommune stræbe efter at få en så human beskatning som muligt, må man give de store personfradrag, selv om det medfører en lidt højere beskatningsprocent. En lavere beskatningsprocent og små personfradrag vil uvægerligt medføre, at folk med små indtægter beskattes hårdt, og det har jo ikke været tilsigtet med det foreliggende lovforslag.

Vi finder det uheldigt at lade gennemsnitsindtægten være bestemmende for fradragenes størrelse, idet forskelle i gennemsnitsindtægten ikke nødvendigvis afspejler tilsvarende forskelle i forholdet mellem udskrivningsbehov og skatteevne. Jeg synes ikke, at gennemsnitsindtægten kan være det rette kriterium. Mange faktorer kan jo spille ind med hensyn til gennemsnitsindtægtens størrelse. I en lille kommune kan man f. eks. have et par enkelte skatteydere, der bevirker, at gennemsnitsindtægten ligger forholdsvis højt, og dertil kommer, at det jo ikke er den skattepligtige indkomst, der lægges til grund ved udregningen af beskatningsprocenten, men derimod skala-indkomsten; det er jo skala-indkomsten, der er afgørende for beskatningsprocentens størrelse. Dertil kommer, synes jeg, det meget uheldige, at når personfradragets størrelse skal være afhængigt af gennemsnitsindtægten, så er det ikke gennemsnitsindtægten for det år, ligningen vedrører, der lægges til grund, men derimod gennemsnitsindtægten for det foregående skatteår; f. eks. vil det for skatteåret 1960-61 ikke være gennemsnitsindtægten i 1960-61, der lægges til grund, men derimod gennemsnitsindtægten i 1959-60.

I kommuner, der hidtil har haft forholdsvis høje gennemsnitsindtægter, vil denne ordning virke mindre hensigtsmæssig, dersom gennemsnitsindtægten i et enkelt år bringes ned under den fastsatte grænse, f. eks. på grund af midlertidig stor arbejdsløshed i kommunen. Under sådanne omstændigheder vil beskatningsprocenten normalt stige ret kraftigt, og der vil for så vidt være større behov for i dette år at benytte de lave personfradrag. Imidlertid